

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 1. časť z nášho 4-dielneho programu „Život bez jídla: Oleg Maslov, ruský umělec a učitel vědomého dýchání“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Oleg Maslov z Moskvy, Ruska, je umělec a učitel vědomého dýchání (znovuzrovnání). Oleg se vydal cestou breathariánského životního stylu, a objevil, že je naplněn jak radostmi tak výzvami. V naší čtyřdílné sérii vyjadřuje některé z hlubokých objevů, k nimž došel na své cestě. V dnešním programu se pan Maslov podělí o to, jak se poprvé dozvěděl o pránickém životním stylu a své zkušenosti s 21 denním přechodným procesem. Tento životní styl, který se nazývá „život ve světle“, mě zajímal od roku 2003. O možnosti žít bez jídla jsem se doslechl od přítele. Společně jsme navštívili jeden seminář. Šli jsme na metro a on mi říkal různé novinky. Říkal, že na jedné z konferencí

byla dívka z Anglie,
která dokáže žít bez jídla.
Zeptal jsem se jej: „Jak
může být bez jídla?“
První obraz,
který vstoupil do mé mysli
byl, že možná
celý den sedí
v lotosové pozici
na vrcholku hory
a že ji tato energie živí.
Nějak ji směřuje
k sobě a absorbuje
ty pránické vlny,
dělajíc něco zvláštního.
Řekl: „Ne, podle toho,
jak tomu rozumím,
nedělá nic zvláštního.“
Řekl, že prošla
zvláštním procesem,
po kterém si
toto udržela.
To byla první informace,
kterou jsem slyšel
o této možnosti.
Když jsem to slyšel,
měl jsem takový vnitřní
pocit radosti a nějaký druh,
pokud mohu říci, realizace.
To nebylo
z mé mysli.
Měl jsem pocit
ze svého srdce,
„Páni, tohle je ohromné.“
Měl jsem určitý druh
entuziasmu.
Navzdory svému původnímu
vroucnému entuziasmu
Oleg nenásledoval svůj
zájem o tento životní styl,
stalo se tak až po pár letech,
když cestoval do Anglie
a měl příležitost
hovořit se ženou,
o níž jeho přítel
dříve vyprávěl.
Byl jsem velmi netrpělivý,
abych se naučil, jak to dělat,
ptal jsem se jí
tak dychtivě.

Řekla mi,
že nemusím dělat
něco zvláštního.
Stane se to,
když jste připraveni.
Řekla mi,
že je tu určitý proces,
který toho pomáhá
dosáhnout, a že je popsán
v Jasmuheenině knize.
Mladá breathariánka
mu dala
název knihkupectví,
kde mohl nalézt
Jasmuheeninu knihu.
Motivován se Oleg
ihned vypravil
koupit si kopii.
V podstatě jsem byl již
rád, že jsem měl instrukce,
a jakmile jsem měl
touhu to vyzkoušet
a byl vhodný čas,
řídil jsem se jimi.
Když se vrátil domů
do Ruska, věnoval se Oleg
dalšímu bádání,
aby se dozvěděl více
o pránickém životním stylu.
Vedl také další
rozhovory
s breathariánskou přítelkyní
z Anglie.
Nakonec se cítil
připraven
na proces přechodu.
Výsledkem bylo, že jsem se
rozhodnul podstoupit
21 denní proces, jak je
popsán v Jasmuheenině
knize, jakmile to pro mě
bude příhodné,
když bude správný čas.
Bylo to v průběhu
mé letní dovolené.
Nejdříve jsem myslel
na nalezení místa v přírodě,
kde je to čisté.
Ale ukázalo se to být
trochu nepraktické.

Takže jsem procesem
prošel v apartmánu
zde v Moskvě.
Po mnoho let
Oleg praktikoval
techniku
vědomého dýchání,
zvanou znovuzrození.
Vzpomíná na jedno konkrétní
sezení vědomého dýchání.
Protože jsem již praktikoval
„znovuzrosování,“
již jsem v určitém bodě
věděl, že člověk
může žít bez jídla.
Nejsme to my,
kdo dýchá,
ale dech života, který
skrze nás dýchá.
Když jsem byl
v tomto stavu klidu,
prakticky nedýchající,
uvědomil jsem si, co se dělo.
Měl jsem dojem,
že každá buňka
dýchá v ten moment
se světlem.
Tak jsem si pomyslel:
„Ó, možná že to je,
jak se někdo
živí světlem.“
Takže to bylo příjemné,
pěkné, myslím, že v podstatě
mě tato praxe připravovala
na toto.
A schopnost žít s menším
množstvím potravy,
nebo žádným, přichází,
jak tomu nyní rozumím,
díky těmto praktikám,
když to již tělo ví.
Oleg také věří,
že posun k breathariánství
nelze uskutečnit
samotnou vůlí.
Musí to být
také doprovázeno
jistým druhem duchovnosti.
Dle mého názoru,
když se jednoduše

vzdáte jídla,
mohla by to být
dočasná postní zkušenost,
čistící proces,
ale jsem si jistý, že je
nemožné se do toho dostat
(bretariánství)
bez duchovní části.
Tak či onak, má
každý z nás jiné cesty.
Někteří to nenazývají
duchovností, ale zvou to
„následováním intuice.“
Schopnost být v míru
a přijímat jakoukoliv
situaci bez odporu,
odmítání, napadání
toho, co se děje...
Čím méně vzdorujeme
uvnitř i vně,
tím více jsme v míru;
čím více jsme v míru,
tím méně energie vydáme.
A dokonce
i bez aplikace teorie
jako „Jsme udržováni
světlem,“
pokud někdo
jednoduše vydává málo
energie a je v míru,
jeho/její energie se násobí
jen tou skutečností,
že je v sobě
že je spojen/spojena
se svým vnitřním Já.
A tak,
s Jasmuheeninou knihou
a svojí zkušeností
s vědomým dýcháním,
Oleg zahájil 21 denní
proces přechodu.
Prosím, povězte nám
o samotném procesu.
Čím jste prošel?
Jakými fyzickými
a morálními stavy
jste prošel?
Obecně pro mě
probíhal proces
příjemně

a bez nepříjemností
či bolestných stavů,
ať fyzických či duševních.
V podstatě se mi to líbilo.
Následoval jsem
Jasmuheeniny instrukce
vzít si 21 dní
a nic nedělat, být neustále
v přítomném okamžiku –
no, mimo to,
co je třeba udělat
ohledně
jídla a vody.
To byla má
nejcennější věc.
Zcela jsem s ní souhlasil,
že je to luxus,
který si pro sebe
člověk může dovolit.
Proto, pokud máte čas,
nesnažte se najít si
něco na práci,
nezatěžujte se
aktivitami,
ale jednoduše se snažte
cítit tu radost
bytí v přítomném okamžiku,
v tady a teď.
V podstatě jsem přesně
následoval instrukci
z knihy, kterou jsem
při sobě držel.